

กฎหมายเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญานั้น ถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบ และกลไกที่สำคัญเป็นอย่างมาก สำหรับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี และเศรษฐกิจ โดยหนึ่งในนั้นก็คือ กฎหมายสิทธิบัตร ซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อคุ้มครองความคิดของสิ่งประดิษฐ์ที่มาจากผู้คิดค้น ผู้สร้างสรรค์ กฎหมายการคุ้มครองสิทธิบัตรนี้ได้ถูกใช้อย่างแพร่หลายในประเทศที่พัฒนาแล้วในหลายๆอุตสาหกรรม รวมถึงอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา สิทธิบัตรซอฟต์แวร์ยังไม่ปรากฏให้เห็นมากนัก ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำการค้นคว้ากรณีศึกษาในประเทศไทย ซึ่งซอฟต์แวร์ยังไม่เป็นที่ยอมรับในการจดสิทธิบัตร ทั้งนี้กรณีศึกษาในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มสหภาพยุโรป ประเทศประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งประเทศสิงคโปร์ และประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศอินเดีย และประเทศมาเลเซีย จะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบประโยชน์ และอุปสรรค ของการที่จะนำสิทธิบัตรซอฟต์แวร์มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับประเทศไทย

Among several kinds of Intellectual property (IP) law, which is an important mechanism for the development of technology and economic, patenting is considered an industrial practice for inventors to pursue protections for their ideas. It has been utilized extensively in developed countries in several industrial sectors including software. However, in some developing countries, software patent does not exist. This study is set to explore the case of Thailand, where software is not recognized in the aspects of patent registration. Cases of developed countries (USA, EU, Japan, and Singapore) and developing countries (India and Malaysia) are analyzed in order to compare the benefits and barriers of adopting the software patent in Thailand context.